

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/1959/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125351407
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6125351407.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. E. F., práv. zast.: Mgr. Anna Suchá, advokátka, so sídlom Čsl. armády 1851/35, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 54 604 788 proti povinným: 1/ G. C. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. XXXXX/X, XXX XX H. a 2/ A. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. I. XXXX/X, XXX XX D. E. F. o vymoženie pohľadávky 1.052,64 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdnej exekútorke: A. J. K., so sídlom exekútorského úradu Turčianska 50, 821 09 Bratislava, IČO: 37 953 052, pod sp. zn. 332EX 311/25, o sťažnosti oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/1959/2025 zo dňa 30. 10. 2025, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/1959/2025 zo dňa 30. 10. 2025 **z a m i e t a**.

II. Povinným 1/ a 2/ sa nárok na náhradu trov konania o sťažnosti oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/1959/2025 zo dňa 30. 10. 2025 **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/1959/2025 zo dňa 30. 10. 2025 vyššia súdna úradníčka vyhovel návrhu povinných na zastavenie exekúcie a rozhodla tak, že: „I. Exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e. II. Oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania n e p r i z n á v a. III. Oprávnený j e p o v i n ť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekučného konania vo výške 61,50 Eur, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.“ Svoje rozhodnutie odôvodnila skutočnosťou, že oprávnená sa domáhala vykonania exekúcie na podklade exekučných titulov - Uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 8D/48/2019-138, 3 Dnot 78/2019, zo dňa 04. 03. 2020, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 10. 06. 2022 v spojení s Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 8D/102/2023-125, Dnot 194/2023, zo dňa 25. 06. 2024. Z uznesenia sp. zn. 8D/48/2019-138, 3 Dnot 78/2019, vyplýva, že dedičmi po poručiteľovi, zomr. L. D. sú aj oprávnená a povinní. V rozhodnutí je uvedené, že oprávnená priamo nadobudla vkladnú knižku IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, SPOROKNIŽKA KAPITÁL, vedenú v D. D., M. s podielom v 1/8-ine v pomere k celku to znamená 477,99625 EUR a účet číslo D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, termínovaný vklad, vedený vo F. N. H., M. s podielom v 1/8-ine v pomere k celku to znamená 574,6375 EUR. Oprávnená v návrhu na vykonanie exekúcie uvádza, že pôvodná dlžníčka O. D. jej bola povinná uvedené sumy vyplatiť, avšak k dobrovoľnému plneniu zo strany povinnej nedošlo, preto sa oprávnená domáha vymoženía týchto súm v exekučnom konaní od povinných. Na základe Uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 8D/102/2023-125, Dnot 194/2023, zo dňa 25. 06. 2024 dedičia po poručiteľke, zomr. O. D., medzi ktorých patria oprávnená aj povinní, uzavreli dohodu o vyporiadaní dedičstva. Vyššia súdna úradníčka ďalej poukázala na to, že uznesenie o dedičstve možno pokladať za exekučný titul len v prípade, kedy by bolo predmetom vyplatenie vzájomných dedičských podielov medzi dedičmi, náhradná pohľadávka vyplývajúca z vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo vymáhanie súdneho poplatku či náhrada výdavkov pre notára ako

súdneho komisára. Predmetné uznesenie o dedičstve, vydané Okresným súdom Spišská Nová Ves, povereným súdnym komisárom JUDr. Ľubomírom Barabášom, notárom so sídlom 052 01 Spišská Nová Ves, J. Hanulu 1347/59, zastúpeným podľa § 16 Notárskeho poriadku A. O. H., súdnym komisárom sp. zn. 8D/102/2023-125 Dnot 194/2023 zo dňa 25. 06. 2024, v bode II. zahŕňa dedičskú dohodu, z ktorej obsahu však nevyplýva povinnosť povinných zaplatiť oprávnenej požadované sumy, nakoľko ide o majetok, ktorý oprávnená nadobudla priamo na základe uznesenia o dedičstve po pôvodnom poručiteľovi. Povinná si tak mala sumy vyplývajúce z jej dedičských podielov dať vyplatiť v banke, v ktorej boli predmetné účty zriadené. Z odôvodnenia predloženého uznesenia vyplýva len tá skutočnosť, že oprávnená si v dedičskom konaní voči povinným takýto nárok uplatnila, no ten nebol uznaný. Vyššia súdna úradníčka teda konštatovala, že uznesenie v žiadnom bode povinných na plnenie voči oprávnenej nezaviazal. Predmetné uznesenie o dedičstve nezodpovedá požiadavkám, na základe ktorých by ho bolo možné považovať za spôsobilý exekučný titul, nakoľko má súd za preukázané, že oprávnená si uplatňuje plnenie, ktoré jej nebolo priznané ako povinnosť povinných, ale ide o majetok, ktorý sama nadobudla priamo na základe rozhodnutia o dedičstve po pôvodnom poručiteľovi. Predložené uznesenie o dedičstve tak nemožno vnímať ako legitímny podklad pre výkon exekúcie, a preto vyššia súdna úradníčka v súlade s § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, nakoľko je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať a v dôsledku neprípustnosti začatej exekúcie následne exekúciu zastavila.

2. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podala v zákonom stanovenej lehote oprávnená sťažnosť, ktorú odôvodnila tým, že pred podaním návrhu na exekúciu vykonala všetky právne kroky k tomu, aby jej peňažný nárok na vyplatenie dedičského podielu bol vyplatený. Oprávnená listom zo dňa 25. 11. 2022 požiadala poručiteľku O. D., o vyplatenie dedičského podielu titulom Uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 8D/48/2019-138, t. j. o vyplatenie sumy 477,99625 Eur z účtu D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a sumy 574,6375 Eur z účtu D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Žiadosť bola poručiteľke doručená dňa 28. 11. 2022. Oprávnená má za to, že rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/501/2014 zo dňa 28. 04. 2014 na ktoré okresný súd poukazuje v napadnutom uznesení rieši skutkovo odlišnú situáciu týkajúcu sa právnej veci určenia vlastníckeho práva a vypratanie nehnuteľností, nerieši však problematiku prechodu dlhov titulom dedenia na dedičov a s tým súvisiacu exekúciu a preto predmetné rozhodnutie nie je možné na tento prípad aplikovať. Oprávnená má za to, že názor súdu, že uznesenie o dedičstve možno pokladať za exekučný titul len v prípade, kedy by bolo predmetom vyplatenie vzájomných dedičských podielov medzi dedičmi, náhradná pohľadávka vyplývajúca z vysporiadania BSM alebo vymáhanie poplatku či náhrada výdavkov pre notára ako súdneho komisára, a že oprávnenu predložené uznesenie o dedičstve 8D/102/2023-125 nemožno vnímať ako legitímny podklad pre výkon exekúcie, nie je správny. V tomto prípade: - Uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 8D/48/2019-138 3 Dnot/78/2019 zo dňa 04. 03. 2020 je exekučným titulom z ktorého vyplýva, že O. D. je povinná vyplatiť A. B. okrem iných aj sumu 1.052,64 Eur (ide o pohľadávku medzi dedičmi) a - Uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 8D/102/2023-125 Dnot 194/2023 zo dňa 25. 06. 2024 nie je exekučným titulom, ale je rozhodnutím, ktorým sa preukazuje to, kto je právnym nástupcom poručiteľa a v akom rozsahu zodpovedá za dlhy poručiteľa; z obsahu uznesenia vyplýva, že povinní - G. C. D. a A. D., každý z nich, nadobúda titulom dedenia po poručiteľke (pôvodnej dlžníčke) Márii Steihauserov majetok vo výške 1/3 zo všeobecnej hodnoty majetku poručiteľky, t. j. približne 54.400 Eur. Oprávnená má za to, že postup, kedy podala návrh na vykonanie exekúcie priamo proti povinným – dedičom, ktorí získali majetok v hodnote prevyšujúcej jej pohľadávku, bol správny a zákonný, nakoľko v zmysle § 36 Exekučného poriadku preukázala prechod exekučným titulom priznaného dlhu poručiteľky na dedičov už pri podaní návrhu na exekúciu. Právny názor oprávnenej je v súlade s právnym názorom vysloveným Najvyšším súdom SR sp. zn. Slovenskej republiky 4 M Cdo 18/2009 zo dňa 22. 07. 2010; v obdobnej veci najvyššia súdna autorita vyslovila právny názor, že „osvedčenie o dedičstve je preto treba považovať za listinu preukazujúcu v zmysle Exekučného poriadku prechod povinnosti z exekučného titulu z H. P. na J. W., bez ohľadu na to, že v ňom dlh nie je v súpise pasív uvedený. Najvyššie súdne authority ustálili právny názor, že prechod dlhov na dedičov možno preukázať rozhodnutím o dedičstve alebo notárskym/osvedčením o dedičstve, že dlh poručiteľa prechádza na dedičov aj vtedy, ak nebol v súpise pasív výslovne uvedený a že dedičia nastupujú do práv a záväzkov zosnulého od okamihu jeho smrti a exekučný titul môže byť vykonávaný proti nim po preukázaní ich postavenia. Skutočnosť, v akom rozsahu dedič zodpovedá za dlhy poručiteľa a teda v akom rozsahu prechádzajú na neho povinnosti poručiteľa, je zrejme z rozhodnutia súdu o dedičstve alebo z osvedčenia o dedičstve vydaného notárom bez ohľadu na to, či veriteľ do dedičstva pohľadávku prihlásil a či v rozhodnutí bol tento dlh v súpise pasív uvedený. Z obsahu napadnutého uznesenia však vyplýva, že súd pri rozhodovaní vôbec neprihliadal

na citované ustanovenia občianskeho zákonníka, exekučného poriadku a aj napriek tomu, že prechod dlhov na povinných bol oprávnenou preukázaný, v rozpore s ustálenou súdnou praxou exekúciu zastavil.

3. Povinný 1/ k podanej sťažnosti uviedol, že sťažnosť v plnom rozsahu odmieta. Všeobecne je presvedčený, že nie je potrebné meniť napadnuté uznesenie o ukončení exekúcie, pretože v skutočnosti „oprávnená“ nebola znevýhodnená, ale z vyššie uvedeného dostala vyplatené, (resp. spreneverila) viac ako 10.000,-Eur navyše, ako jej prislúcha.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

10. Po preskúmaní sťažnosťou napadnutého uznesenia musí sťažnostný súd konštatovať jeho vecnú správnosť. Treba zdôrazniť, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010).

11. V prvom rade sťažnostný súd považuje za potrebné uviesť, že vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nezakladá prekážku „res iudicata“ pre rozhodnutie exekučného súdu o zastavení exekúcie v neskoršom štádiu exekučného konania. Aj z ustálenej rozhodovacej praxe vyplýva, že udelením poverenia na vykonanie exekúcie sa síce potvrdzuje zákonnosť vedenia exekúcie, to ale neznamená, že by v niektorej z ďalších fáz exekúcie nemohol dôjsť exekučný súd k opačnému záveru (k uvedenému napr. porovnaj Uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo 34/2013). Inak povedané, exekučnému súdu napriek vydanému povereniu na vykonanie exekúcie nič nebránilo v tom opätovne na návrh povinných na zastavenie exekúcie preskúmať podmienky, za ktorých predmetná exekúcia prebieha.

12. K samotnému meritu, na podporu správnosti uznesenia vyššej súdnej úradníčky sťažnostný súd vychádzajúc z podanej sťažnosti dopĺňa, že z obsahu súdneho spisu nepovažoval za sporné (ako už konštatovala i vyššia súdna úradníčka v napadnutom uznesení), že návrhom na vykonanie exekúcie doručeným exekučnému súdu dňa 14. 07. 2025 sa oprávnená voči povinným 1/ a 2/ domáhala

vymoženia peňažného plnenia na podklade exekučného titulu – uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 8D/48/2019-138, 3 Dnot 78/2019, zo dňa 04. 03. 2020, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 10. 06. 2022 (ďalej len „exekučný titul“) a práve toto rozhodnutie nespĺňa požiadavku na riadny exekučný titul, ako napadnutým uznesením napokon (hoci trochu zmätočne) skonštatovala aj vyššia súdna úradníčka.

13. Súd prvej inštancie opätovne zdôrazňuje, že súdna prax sa zhoduje v názore, že dedičské rozhodnutie je spôsobilým exekučným titulom len v troch prípadoch, a to 1/ pre pohľadávku medzi dedičmi na vzájomné vyplatenie dedičských podielov, 2/ pre náhradovú pohľadávku z vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov a 3/ pre súdny poplatok a odmenu za náhradu výdavkov súdneho komisára, pričom vykonateľnosť rozhodnutia o dedičstve predpokladá, aby vo vzťahu medzi dedičmi, prípadne aj ďalšími účastníkmi konania o dedičstve, bola v spojitosti s meritórnym rozhodnutím judikovaná povinnosť na plnenie. Z uvedeného tak vyplýva, že dedičské rozhodnutie je v zásade exekučným titulom len pre vymoženie peňažnej pohľadávky, ktorá vznikla v priamej súvislosti s vysporiadaním dedičstva po poručiťovi, teda v priamej súvislosti s predmetom dedičského konania, pričom predmet dedičského konania vyplýva z právnej úpravy Občianskeho zákonníka (§ 460 - § 487) a Civilného mimosporového poriadku (§ 158 - § 219), resp. do 30. 06. 2016 Občianskeho súdneho poriadku (§ 175a - § 175z). Uvedené tiež znamená, že dedičia môžu v rámci dedičského konania pred notárom uzavrieť aj akúkoľvek inú dohodu (napr. dohodu o tom, že dlhy poručiťela vyplatí len jeden z dedičov, dohodu o zriadení vecného bremena k nehnuteľnosti, atď.), neznamená to však, že táto dohoda bude priamo vykonateľná bez potreby ďalšieho súdneho rozhodnutia. V praxi to bude teda znamenať, že pokiaľ dôjde k porušeniu takejto inej dohody medzi dedičmi, dotknutý dedič musí svoje práva hájiť prostredníctvom civilnej žaloby, pričom exekučným titulom sa stane až rozhodnutie o tejto žalobe.

14. Práve v úzkej súvislosti s vyššie uvedeným je ďalej potrebné doplniť, že v zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať len na základe vykonateľného rozhodnutia, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok, pričom oprávnená takýto exekučný titul nepredložila tak, ako už konštatovala vyššia súdna úradníčka v napadnutom uznesení. K náležitostiam exekučného titulu sťažnostný súd dáva do pozornosti rozhodnutie bývalého Najvyššieho súdu ČSSR týkajúce sa súdneho výkonu rozhodnutia (v zásade aplikovateľné aj na exekúciu podľa Exekučného poriadku) publikované pod R 21/1981 Zbierky rozhodnutí a stanovísk, z ktorého vyplýva, že: „Rozhodnutie musí vždy obsahovať presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práv a povinností k plneniu, ako i presný rozsah a obsah plnenia. Pokiaľ by bol nesprávne nariadený výkon rozhodnutia i pri nedostatku týchto náležitostí, musel by byť potom v každom ďalšom štádiu konania i bez návrhu zastavený.“ (porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 03. 2011, sp. zn. 5Cdo 7/2010) Právna teória i súdna prax sa tak zhodujú v tom, že predpokladom pre nariadenie súdneho výkonu rozhodnutia je vedľa náležitostí návrhu aj vykonateľné rozhodnutie ako podklad tohto výkonu, t.j. listina vydaná k tomu oprávneným orgánom, ktorá má potrebnú formu a obsah, a ktorá ukladá určitému subjektu povinnosť niečo plniť. Nevyhnutným predpokladom pre nariadenie exekúcie je ďalej, aby práva a im zodpovedajúce povinnosti boli vo vykonávanom rozhodnutí alebo inom titule určené presným, určitým a predovšetkým nepochybným spôsobom. Práve obsah rozhodnutia súd, prípadne správny orgán alebo iný orgán, vyslovuje vo výroku rozhodnutia a len tento výrok je záväzný. Požiadavka na určitosť a presnosť výroku exekučného titulu je odôvodnená aj tým, aby bolo možné posúdiť či a kedy došlo k splneniu uloženej povinnosti. Treba pripustiť, že v prípade nepresných, neurčitých alebo nezrozumiteľných výrokov je možné tieto vady odstrániť výkladom s prihliadnutím k povahe uloženej povinnosti, k odôvodneniu exekučného titulu alebo k spôsobu vykonania exekúcie. Nepripustným pre exekučný súd však je, aby výrok exekučného titulu akokoľvek dopĺňal či opravoval. Exekučný súd je totiž výrokom vykonateľného exekučného titulu viazaný. V tomto smere sa tak hovorí o formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, pričom práve v súvislosti s otázkou materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu si je potrebné uvedomiť, že nie každé formálne vykonateľné súdne rozhodnutie, možno vykonať aj v zmysle Exekučného poriadku.

15. V predmetnej veci sa oprávnená domáhala vyplatenia sumy 1.052,64 Eur tvrdiac, že povinnosť na jej zaplatenie bola uložená O. D. (právnej predchodkyni povinných) predloženým exekučným titulom, t.j. uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 8D/48/2019-138, 3 Dnot 78/2019, zo dňa 04. 03. 2020. Malo sa tak jednáť o pohľadávku medzi dedičmi na vzájomné vyplatenie dedičských podielov. Po preskúmaní predloženého exekučného titulu však súd prvej inštancie musí konštatovať, že žiadna

takáto povinnosť z tohto exekučného titulu nevyplýva. Ako už konštatovala vyššia súdna úradníčka v napadnutom uznesení (bod 10. odôvodnenia), oprávnená exekučným titulom priamo nadobudla svoj dedičský podiel na vkladnej knižke IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, SPOROKNIŽKA KAPITÁL, vedenú v D. D., M., o veľkosti 1/8-ine k celku, čo znamenalo sumu 477,99625 Eur, a takisto priamo nadobudla do vlastníctva i vklad na účte číslo D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený vo F. N. H., M., o veľkosti podielu 1/8 k celku, teda v sume 574,6375 Eur, čo jednoznačne vyplýva z predloženého exekučného titulu, konkrétne je to uvedené na strane 11. Ak by totiž O. D. (právnej predchodkyni povinných) bola uložená povinnosť vyplatiť dedičský podiel, predmetné účty (vklady na nich) by nadobudla v celom rozsahu (t.j. v podiele 1/1 k celku) s povinnosťou vyplatiť tých ustupujúcich dedičov, ktorí by o to žiadali, a to v rozsahu ich dedičských podielov. V takom prípade by uznesenie obsahovalo vo výrokovej časti i povinnosť vyplatiť dedičské podiely, výšku sumy, ktorá sa ukladá k vyplateniu, ako i lehotu, v ktorej má byť táto povinnosť splnená, pričom táto povinnosť by mala byť vyjadrená minimálne v rozsahu, napríklad: „O. D. je povinná vyplatiť ustupujúcej dedičke A. B. sumu 477,99625 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“ Akýkoľvek takýto výrok alebo obdobný výrok v súvislosti s dotknutým majetkom však v predložennom rozhodnutí absentuje.

16. Vychádzajúc z uvedeného je tak potrebné opätovne zdôrazniť, že vymáhanému nároku v tomto prípade nekoreluje oprávnenou tvrdená povinnosť, ktorá by bola uložená predloženým exekučným titulom. Uznesenie o dedičstve Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 8D/48/2019-138, 3 Dnot 78/2019, zo dňa 04. 03. 2020 tak nezodpovedá požiadavkám, na základe ktorých by ho bolo možné považovať za spôsobilý exekučný titul (absentuje jeho materiálna vykonateľnosť). Pokiaľ teda O. D. (právnej predchodkyni povinných) nebola uložená exekučným titulom žiadna exekučne vymáhateľná povinnosť, nemohlo dôjsť ani k jej prechodu v zmysle § 36 Exekučného poriadku na povinných 1/ a 2/ ako jej dedičov podľa predloženého uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 8D/102/2023-125, Dnot 194/2023, zo dňa 25. 06. 2024, v nadväznosti na ich dedičskú zodpovednosť podľa § 470 Občianskeho zákonníka.

17. Súd prvej inštancie nespochybuje nárok oprávnenej, ktorý jej vyplýva z uznesenia o dedičstve Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 8D/48/2019. Ochrany svojho práva sa však nemôže domáhať priamo na podklade uznesenia o dedičstve prostredníctvom exekúcie.

18. V ostatnom rozsahu, čo sa týka výrokov II. a III. napadnutého uznesenia o trovách exekúcie, oprávnená nič konkrétne nevytýkala, pričom súd prvej inštancie súčasne tieto výroky vyhodnotil ako vecne správne.

19. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie sťažnosť oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/1959/2025 zo dňa 30. 10. 2025 vyhodnotil ako nedôvodnú, keď má za to, že oprávnená do konania nepredložila spôsobilý exekučný titul, a preto sťažnosť oprávnenej v celom rozsahu zamietol.

20. O trovách sťažnostného konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť oprávnenej zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti by sťažnostný súd priznal povinným 1/ a 2/ ako úspešnej strane. Nakoľko však z exekučného spisu vyplýva, že povinným žiadne trovy v súvislosti s konaním o sťažnosti oprávnenej nevznikli (nárok na náhradu trov si neuplatnili), súd v súlade s princípom uvedeným v článku 17 CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodol tak, že povinným 1/ a 2/ náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).